

حرف از ما نبرد روزی هر روز ما  
 چهره رنگ بود نقش ای پابانی ما  
 طینت من گشت کلان در سرت شعرا  
 در زخم حسن او کرد جهان نزاره نیست  
 سرک خیزد ز غم دست پیمایی چرا  
 میشود سبزه از زمین سینه من خم آه  
 میکند دل انتخاب بهر سو خوشی  
 از بری پروانه کوی عشق  
 در زینت تاریکی خوانی  
 مردان از توان کرد ز خاکستر بند  
 ناقب و لها طغف قاصد سوی عشقت  
 از پرستیده بت گشت خواجه دل ما  
 به خان ممانیت مکان سرفی ما  
 همسر سوم بر رخ کز آید بدست من  
 درین محیط کجا نقش کسب است

ما همان نشه اگر آب سحر کوزه ما  
 کز حیرت زایل کل دوز بود موزه ما  
 خاک من چون است خواند مرفوت شعرا  
 آدم ای نمیشد بدست شعرا  
 از کلی این قوم میماند نیست شعرا  
 نیست جز مال سحر بر سره کت شعرا  
 نیک میدانند سپند خوب زینت شعرا  
 نهی شوکت پیش  
 سر زینت شعرا  
 شوقی بخت غرامت سیاهانش را  
 بر سر رو کرد اند از من بر د مکتوب مرا  
 آتش سگ من شد سر منزل ما  
 چوئی بخورد نیست غذای لطیف ما  
 چون نقش با بگویند کف زمین مرا  
 نفس نموده زدن عقد کوی است مرا

مور

خرد نیست که کار دگر بود ما را  
 بگردان اقبال لائزالی را  
 ز بس کردی آب از جو شربت پیغمبر است  
 هوای دیدن روی که دارد در کم پروازم  
 بخوابم خیزد خوش خنده او بس که می آید  
 ز بس در آتش نظاره او سوخته خود را  
 نمیدانم بسره او صد سال سایه ضعفم  
 چنان کوه ستمی کرده است ازین غفلت  
 بر و لاله و گل نیست آری فلک ام را  
 بخت هم نشد از من جدا بخت سیاه من  
 چو رنگ می برد از چهره ریزد آبروی من  
 کجا دانم جنون دار ز بس گرم عتابم  
 ز بس نور نظر شوکت  
 نگاه الوده ای کسب  
 ز بس در ببار روی او بنم خضوع است  
 بهر جارتی که از بنیادش رنگ اخوت است

بعب خوش رسیدم بنزد ما  
 که غزل زود بود منصف جلیلی را  
 آنچنان نیست جز در مرغ چراغ مرده را  
 کف موج رم آه بود مغز سرم است  
 که چون مرگانه چکله نظاره از مال سرم است  
 بود موج بسته تار بود پیر سرم است  
 نگاه گرم می یا ابتدا ز خاک سرم است  
 بخوردی باله از زمین جبین در سرم است  
 که خواب بگوشی او از پای اختر سرم است  
 رسیدم بر دلا ز رنگی برنگی دگر سرم است  
 بجز از طالع برگشته خط سافرم است  
 ز بس نمناک شد رخساره از چشم سرم است  
 بجای مودید چو شمع ملکا از سرم است  
 بهالایم افتاده  
 از چشم سرم است  
 بهوای خاندانم کردید چو خانوس بوز  
 بهو نوزدی می آید صد آوز دور است